



گفت‌وگوی صبا با محمود سالاری، معاون هنری وزارت فرهنگ

شعار عدالت فرهنگی

را در کشور

عملی کرده ایم

و نگاهی که به تئاتر در ساختار کلان فرهنگی کشور وجود دارد به نظر من هنوز به پختگی لازم نرسیده است تا بتواند ملتفت شود که تئاتر زیر ساخت مناسبی برای سینما، پلتفرم و سریال سازی به شمار می‌رود. تئاتر به خدمت گرفتن تعداد زیادی هنرمند برای فعالیت اندیشمندانه فرهنگی است و بخش فکور سینمای ما هم اتفاقاً از تئاتر ارتزاق می‌کند. این تئاتری‌ها هستند که چنین بخشی را در سینما و سریال سازی تقویت می‌کنند. اگر در کلان ساختار فرهنگی هم این نکته جا بیفتد و به اهمیت تئاتر بیش از پیش پی برده شود می‌توان کارهای جامع‌تری انجام داد. تلاش ما در این بازه زمانی این بوده است که تصویب سند تئاتر بتواند این خلاء را تا حدود زیادی نزد بزرگان فرهنگ و هنر پر کند. از آن طرف هم سعی کرده‌ایم بنیاد تئاتر ملی ایران که می‌تواند تئاتر خصوصی قابل اعتنا در حوزه تئاتر مردمی، تئاتر بومی و تئاتر برخاسته از ساختارها و قالب‌های اندیشمند فرهنگ ایرانی باشد را راه اندازی کنیم که امیدوارم به زودی این اتفاق مبارک بیفتد.

از آنجایی که وقت کوتاه است از این مبحث می‌گذرم و به سراغ بخش موسیقی می‌روم، حتماً خود شما هم در این سال‌ها پای صحبت هنرمندان موسیقی اصیل ایرانی نشسته و به این نکته واقف هستید که در حال حاضر به دلیل غلبه موسیقی پاپ، شاهد عدم توازن برگزاری کنسرت بین موسیقی پاپ و سنتی هستیم، به نظر شما چطور می‌توان این توازن را برقرار کرد؟

تئاتر ایجاد شود و اصحاب تئاتر بتوانند مجالی برای اجراهای صحنه‌ای و چاپ آثارشان داشته باشند و فعالیت‌های مشترک خود را در قسمت‌های مختلف پلتفرم و سینما نیز گسترش دهند. بدیهی است که تنها حمایت مالی در این زمینه کافی نخواهد بود و نمی‌تواند جوابگوی نیاز هنرمندان این عرصه باشد، باید بتوانیم راه این دوستان را هموارتر کنیم.

راه کاری که شما در این زمینه ارائه می‌دهید چیست؟

راهش این است که تعداد سالن‌ها گسترش یابد، کما این که اصلی‌ترین کاری که در این سه سال انجام داده‌ایم افزایش تعداد پلاتوها در تهران و استان‌های مختلف کشور بوده است. دیگر این که می‌بایست تعداد اجراها بیشتر از آنچه در حال حاضر هست باشد، یعنی اگر سالنی در روز ۲ اجرا می‌رود، باید به سه اجرا برسد. همچنین، در کنار این اقدامات باید اوقاتی از صبح هم به آموزش اختصاص داده شود. در کنار این‌ها، ضرورت دارد که بخش خصوصی را هم به میدان بیاوریم. البته به شرط آن که حضور بخش خصوصی در هنر مدیریت شده و کنترل شده باشد. همان‌طور که اشاره کردم دولت به تنهایی نمی‌تواند با این بودجه‌های اندک پاسخگوی نیازهای خیل عظیم گروه‌های تئاتر باشد. اما بخشی از حمایت دولت نسبت به تئاتر می‌تواند در افزایش دستمزدها و گسترش شورای حمایت خلاصه شود و ما تا امروز تلاش کرده‌ایم تا حدودی این کارها انجام شود. هر چند می‌دانیم که این فعالیت‌ها کافی نیست، به این دلیل که اساساً بودجه تئاتر

عرصه‌های مختلف هنری همواره نیازمند توجه و حمایت دولتی هستند تا در سایه‌سار این حمایت از خروجی مطلوب‌تری برخوردار شوند. موسیقی، هنرهای تجسمی و تئاتر در این سال‌ها هر یک به فراخور مولفه‌های شان فراز و نشیب‌های زیادی را پشت سر گذاشته‌اند. در روزهای گذشته شرایطی فراهم شد تا با محمود سالاری معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره شرایط و جایگاه هر کدام از این هنرها در دولت سیزدهم به گفت‌وگو بنشینیم.

آزاده صالحی
گفت‌وگو

اگر موافق باشید سوال اول را به مبحث تئاتر اختصاص دهیم، خاطر م هست در سال‌های گذشته وقتی با اهالی این عرصه به گفت‌وگو می‌نشستم به این مسئله اشاره می‌کردند که تئاتر باید به هنرمندان واگذار شود، حالا در چند سال اخیر با افزایش سالن‌ها و شکل‌گیری تئاتر خصوصی، هم‌چنان گلابه‌ها حاکی از این است که تئاتر بدون حمایت دولت نمی‌تواند سر پا بماند و به حیات خود ادامه دهد، در دوره‌ای که گذشت چه حمایت‌هایی از سوی معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد نسبت به تئاتر صورت گرفت؟

البته همان‌طور که مستحضر هستید بودجه‌های تئاتر همیشه اندک بوده است، ولی حمایت دولت فقط در بودجه خلاصه نمی‌شود، بلکه باید تلاش کنیم تا فضای کار بیشتری برای اهالی